

siden 1440 — var privilegeret Vand ved Øland, og jeg ved meget vel, at mellem Løgstør og Aalborg er en meget stor Del af Vandet overladt til derværende Godser, saaledes tilhører Vandet ved Øland og Gjøl Økloster og endvidere ejer Juul-Rysensteen, Sebbers Kloster og andre store Vandarealer, men i den vestlige Del af Fjorden fra Løgstør Grunde og ud til Havet var det, saa vidt mig bekendt, før den nuværende Lovs Ikrafttræden, tilladt for Fiskerne at fiske paa hele Vandet, og ingen havde nogen Særrettighed der. Men jeg kan ikke se rettere, end at, dersom det foreliggende Forslags § 6 skal ophøjes til Lov i dens her foreliggende Skikkelse, maa jeg være fuldstændig uenig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen). Jeg skal villig indrømme, at han særlig talte om de privilegerede Vande mellem Løgstør og Aalborg, medens jeg særlig gør mig til Talsmand for det fri Vand, der tidligere har været fra Løgstør ud til Havet. Men dersom § 6 i Lovforslaget ophøjes til Lov, ser jeg ikke rettere, end at det fra 1. August hvert Efteraar vil blive forbudt saa godt som alle fri Fiskere at fiske efter Aal. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen), der talte om, hvor bedrøveligt, hvor uheldigt Fiskerne ere stillede, naar Aalegaardsejerne eller Grundejerne ville benytte deres Ret til at udsætte Aalegaarde, men naar jeg er enig med ham deri, antager jeg, at han vil være enig med mig deri, at den Gang denne meget uheldige § 3 blev vedtagen, troede det store Flertal i Folketinget ikke, at det vilde faa saa vidtrækkende Følger, som det fik. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem ogsaa er enig med mig om, at vi godt kunne give de fri Fiskere Fiskeretten tilbage, uden at nogen led nogen virkelig Uret derved.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Forslagets Enkeltheder, hvoraf adskillige allerede ere omtalte, men jeg maa dog, medens jeg er ved Aalegaardene, sige om § 6, at naar den giver Grundejeren en Ret ikke alene til Aalegaarde, men til Aaleruser og til Aaleruserækker ud til midtfjords og saa i en Afstand af $1\frac{1}{2}$ Gang dens egen Længde eller 250 Favne, kan jeg ikke se andet, end at det er ret umuligt at blive klog paa, hvor Fiskerne frit skulde kunne fiske om Efteraaret efter 1. August. Og jeg vilde dog nødig være med til at lægge saadanne Hindringer i Vejen for den fri Fisker.

Med Hensyn til § 3 gjorde det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) gældende, at fordi en Baad var paamalet med Nummer, Navn osv., troede han ikke, at den lettere kunde fange Fisk. Jeg vil vende det om og sige, at den kan maaske lige saa let fange Fisk endda, og at Paamaling og det andet, som § 3 paabyder, maaske dog kan have sin Betydning ud for de aabne Kyster; det ved jeg imidlertid ikke noget sikkert om. Men jeg vil henstille til den ærede Minister og det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at de Baade, som fiske inden for samme Tolddistrikt, kunne blive fri for denne Paamaling og Registrering og Certifikat. For Limfjordens Vedkommende, hvor Tolddistrikterne gaa ind i hinanden, er det næsten umuligt at faa Rede paa dem, og da nu Fiskerne meget ofte handle om deres Baade indbyrdes, henstiller jeg, om man da ikke kunde faa Limfjorden gjort til eet Registreringsdistrikt, saa at Baadene maatte frit kunne benyttes og ombyttes i dette Registreringsdistrikt uden at skulle have ny Paamaling og Certifikat.

I § 4 sikres fremtidigt Bundgarnsfiskernes Ret til Indtagelse af Stade. Jeg er noget betænkelig ved at aabne en saa vid Ret til Indtagelse af Bundgarnssteder, idet jeg noget frygter for, at det skal blive til en ny Aalegaardsret. Ganske vist staaer der, at Brugsretten ikke med *retslig Virkning* kan overdrages til Andenmand, men denne Bestemmelse kunde næsten betragtes som en Opfordring til at overdrage Brugsretten til Andenmand, dog at dette kun faktisk kan ske, men ikke med retslig Virkning. Men jeg gad vide, hvad Forskel der egentlig er paa de to Tilfælde. Naar denne Paragraf bliver vedtagen, er det nok til at sikre Efterfølgerens Ret, at der bliver sat en Pæl paa Strandbredden med hans Navn, saa faar Manden indtil videre en Ret, og Overdragelsen faar alt-saa i Virkeligheden retslig Virkning, han kan maaske ikke juridisk dokumentere sin Ret, men faktisk har han den. Jeg henstiller til det kommende Udvalg, om der ikke her kunde sættes et bestemt Aaremaal som Grænse. Et Bundgarn er jo ikke evigtvarende, det varer kun ganske faa Aar, og naar det først har indtaget sit Stade, er det naturligt, at det beholder sin Plads, saa længe det er brugeligt. Kunde der saa ikke sættes et vist Aaremaal som Grænse, saa at der derefter blev givet Plads til andre? Jeg tror, det vilde have sin Interesse i Fremtiden.

Med Hensyn til § 5 ved jeg ganske